

at gjøre en anden kort Bemærkning, førend jeg gaar over til Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) fremsatte, sidste Gang han havde Ordet, Meget, som jeg havde stærk Opfordring til at svare paa, men jeg kan fuldstændig fritage mig derfor efter den Maade, hvorpaa han sluttede, idet han gjorde det ærede Thing med tydelige og klare Ord opmærksomt paa, at han stod paa et helt andet Standpunkt end de, der have sluttet sig til det Forslag, jeg har indbragt. Naar det er indrømmet af ham selv, at han i det Hele staar saa forskjelligt fra os Andre til denne Sag, saa kan jeg spare mig enhver yderligere Besvarelse af hans Uttringer. — Hvad angaar det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Nalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), saa fik jeg, da han begyndte med at rose mig og oplæse ikke saa faa Uttringer af mig i forrige Sesssion, en Anelse om, at der maatte være Noget paa Færde, thi det var et saa storartet Tillob, han gjorde, at det ikke vilde have passet ind hos det ærede Medlem at føde en Mus, der maatte fødes noget ganske Andet efter en saa lang Indledning. Med Hensyn til den Ros, han tillagde mig, kan jeg sige, at jeg godt kan modtage en Del af den, om endog hans Benfald for mig gjorde, at den blev lidt overdreven, men Saameget skal jeg holde fast, og jeg fastholder det endnu, at Skylden ikke kan tillægges mig, jeg fralægger mig al mulig Lod og Del i, at vi ikke i forrige Samling fik denne Lov vedtagen, — det gjentager jeg endnu i dette Dieblif. Det er endnu min Mening, at, dersom Vedkommende og navnlig den høitagtede Kirkeminister virkelig for Nvor havde ønsket, at vi skulle have faaet denne Lov i forrige Samling, saa kunde det være sket; jeg har ikke lagt nogen Hindring i veien derfor. Naar der nu er Spørgsmaal om min Stilling til Loven denne Gang, saa kan jeg ogsaa tage mig det til Indtægt, som den ærede Forslagsstiller sagde. Sa, en Anden kunde jo have stillet det Vædringsforslag, der her foreligger, i Stedet for mig, men jeg har ved at stille det vist, at jeg ikke ønsker, at Sagen skulde dø Straadøden, i alt-Fald ikke, førend

den havde levet saalænge, som den paa Forhandlingens Dei i det Hele kan leve. Jeg ønsker at holde Liv i Forhandlingerne om denne Sag, indtil Loven er løben ud for da at se, om vi denne Gang kunne faae noget videre Resultat ud deraf end sidst. Naar jeg derfor desuagtet maa fraraade Thinget nu at gaa ind paa at nedsætte et Udvalg, saa er det, fordi jeg ikke kan tænke mig, at man ved et Udvalg paa dette Trin af Sagen kan opnaa Noget. Der er ikke Spørgsmaal om at opnaa nogen Udjevning af de forskjellige Hovedanskuelser om denne Sag her i dette ene Thing, men Spørgsmaalet er om at opnaa en Forening mellem begge Thingene og Regjeringen; dette er Sagen, det er dette, der er at lægge an paa. Naar altsaa det andet Thing ikke har gjort noget som helst Skridt til en Tilnærmelse ved det Lovforslag, der er sendt os tilbage, saa har jeg ikke opgivet noget Haab. Saavidt jeg forstod den høitagtede Kirkeminister, saa fremsatte han før en Udtalelse, som syntes at antyde, at han mente, at han endnu en Gang vilde komme til her i Thinget at løfte sin Stemme for denne Sag. Efter Thingets Forretningsorden kan han ikke komme til at løfte sin Stemme endnu en Gang for dette Lovforslag, førend det er kommet fra Fællesudvalget, saa at der altsaa skulde komme til at foreligge et Forslag fra dette; jeg forstod i alt-Fald den ærede Ministers Udtalelse saaledes, som jeg her har angivet. Jeg mener derfor, at, naar vi nu fastholde vort oprindelige Forslag, saa har jeg baade ved dette Lovforslags Indbringelse og under dets Forhandling forrige Gang og i Dag i Begyndelsen af Forhandlingerne sagt, hvad det er, som for mig er det Væsentligste, er det Hovedpunkt, hvorpaa hele det Dvrige maa hvile, for at jeg kan give min Stemme til et Lovforslag om Præsternes Rønning. Jeg har sagt før, og jeg siger endnu, at, dersom dette Grundlag kan komme frem, saa kunne vi tale om det Dvrigt, men det kan efter min Opfattelse ikke nytte, at vi komme til at tale med hverandre eller med Ministeren eller Landstinget om noget af Lovens øvrige Indhold for at vinde min Stemme, saa længe vi ikke have det